

[Socialministeren.]

faaet saa daarlige Forhold, at de har mindre godt Raad til at yde det Tilskud. Dog *har* den vist sig, og det takker jeg for.

Til den ærede Ordfører for det radikale Parti (Jeppesen [Drusebjerg]) vil jeg sige, at jeg er i høj Grad opmærksom paa Nødvendigheden af at yde Forskud og skal gøre, hvad jeg formaar i saa Henseende for, at Kommunerne ikke skal komme i Vanskeligheder. Nu er det ikke den eneste Vej, ad hvilken Kommunerne vil blive hjulpet gennem Kriseforliget, saa jeg haaber, at det skal lykkes at føre dem økonomisk frem igennem det kommende Aar.

Endelig vil jeg kun sige til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Ludvig Christensen), at det er ubetinget rigtigt, hvad jeg i øvrigt personlig heller ikke var i Tvivl om — jeg forstod Bemærkningen som vendt mod den ærede Ordfører for Venstre —, at man, naar man vil støtte Folk paa Grund af Arbejdsløshed, Folk, som opfylder de Betingelser, der er Tale om, gennem en særlig Lov, tvinger Kommunerne til at yde Hjælpen paa bestemte Betingelser, efter bestemte Regler i Stedet for at henvise de paagældende Medborgere henholdsvis til Hjelpekassen eller Fattigvæsenet. I saadanne Tilfælde er det egentlig ligegyldigt, om man har 2 eller 3 Forsørgelsesvæsener; de arbejdsløse har Krav paa at faa Hjælp efter i Forvejen fastsatte Regler. Det tror jeg ogsaa, den ærede Ordfører er enig med mig om; derfor er jeg glad ved, at det lykkes at gennemføre ogsaa denne Lov om midlertidigt Statstilskud til Kommunerne.

Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres Tilslutning til de to Lovforslag, som jeg haaber vil vise sig at være til Gavn, ikke alene for de arbejdsløse, men ogsaa for den økonomiske Udvikling af Forholdene paa dette Omraade.

Stensballe: Jeg skal ikke gaa ind i en dybere Diskussion med den højtærede Minister, hverken om, hvorfor det ikke er lykkedes at gennemføre denne Sag tidligere, eller om, hvorledes Forholdene har ligget i foregaaende Aar; men jeg vil gerne sige, at den Tone, den højtærede Minister anvendte i Dag, var forskellig fra den, der blev anvendt i Efteraaret 1929, da vi behandlede det første Kriseforslag her i Tinget.

Den højtærede Minister sagde, at hvis man i Fjor i Fællesudvalget havde tilbudt den samme Skala som nu i Aar i Folketingets Underudvalg, kunde Sagen have været ført igennem. Det stiller jeg mig meget tvivlende overfor, thi det var ikke

Skalaen alene, men ogsaa andre Forhold, som den Gang bevirkede, at man ikke kunde komme igennem. Jeg vil hævde overfor den højtærede Minister, at det nu er lykkedes at naa til en Ordning, ikke har nogen Forbindelse med Kriseforholdene, thi allerede i Fjor, da Landbruget var inde i Krisen, var der en saa velvillig Forhandling baade her i Tinget og i Fællesudvalget, som man i Virkeligheden kunde tænke sig. Naar det ikke den Gang lykkedes at føre Sagen igennem, var det ikke, fordi man ikke vilde gaa med til en Ordning, og ikke, fordi man ikke kunde komme overens om det rent økonomiske, men det var, fordi det kneb med at komme til Enighed paa andre Punkter. Men paa disse Punkter er det altsaa i Aar lykkedes at komme overens.

Socialministeren (Steincke): Det er jo gerne saaledes, at naar man er klar over, at Enigheden ikke kan bringes i Fare, saa begynder man at skændes ..... (*Stensballe:* Vi skændes jo ikke). Her er ikke Tale om Rigsdagen. Paa samme Maade ser det ud, som om den ærede Ordfører for Venstre har noget at bjærge nu til Slut ved at rippe op i Fortiden. Jeg skal ikke følge ham heri udover at gøre den Bemærkning, at det er rigtigt, at det i al Almindelighed ikke var Skalaen alene, der var til Diskussion, men der har været et Tidspunkt, da det alene var Skalaen, det drejede sig om, et Tidspunkt, da Regeringen, ogsaa jeg, var villig til at trække Krisekasseordningen ud af Arbejdsløshedslovgivningen; men den Gang var der heller ikke Tale om Tilskud af tilnærmelsesvis den Størrelse som dem, det ærede Parti heldigvis nu er gaaet med til.

Endelig skal jeg, for at slutte med en Indrømmelse, indrømme overfor den ærede Ordfører for Venstre, at Tonen i Dag ikke har været den samme som i 1929. Jeg er betydelig mere træt i Dag, end jeg var den Gang.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om forlænget vedtægtsmæssig Hjælp til arbejdsløse Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2129).